

[A. Chr. Andersen.]

beskatningsprocent for 1968-69 ville være blevet 17, dersom skattefradragretten var blevet bibeholdt. Det nævnes videre, at en procent på 12 skønnes at kunne give lige så stort et provenu, når skattefradragretten er ophævet, som én på 17 ville give med fradragret.

Det er disse gennemsnitlige beskatningsprocenter på henholdsvis 15 og 17, der siger, at der er en meget skæv fordeling af kommunernes skattebyrde. En undersøgelse af beskatningsforholdene i vest- og nordjyske amter for indeværende år, altså for 1967-68, viser, at beskatningen i sognekommunerne her er fra 30 til 60 pct. højere end det nævnte landsgennemsnit. Dersom der i alle kommuner var givet det maksimale personfradrag på henholdsvis 6.000 kr. og 3.000 kr., ville sognekommunernes beskatningsprocent i gennemsnit have været: i Tønder amt 22,0; i Ribe amt 24,3, i Ringkøbing amt 24,3, i Thisted amt 26,1 og i Hjørring amt 26,4. Der er selvfølgelig stor forskel inden for de enkelte amter. Jeg kan dernæst nævne, at af Tønder amts sognekommuner ville 4 have haft en procent på over 25, 21 mellem 20 og 25 pct. og kun 8 under 20 pct. Af Ribe amts 52 kommuner ville 1 have haft over 30 pct., 22 mellem 25 og 30 pct., 25 mellem 20 og 25 pct. og kun 4 under 20 pct. Af Ringkøbing amts 76 kommuner ville 20 have en procent på over 30, 29 mellem 25 og 30 pct., 20 mellem 20 og 25 pct. og kun 7 under 20 pct. Af Thisted amts 51 kommuner ville 10 have over 30 pct., 23 mellem 25 og 30 pct., 15 mellem 20 og 25 pct. og kun 3 under 20 pct. Af Hjørring amts 45 kommuner ville 9 have over 30 pct., 23 mellem 25 og 30 pct., 11 mellem 20 og 25 pct. og kun 2 under 20 pct. Disse to er i øvrigt Hirsholmene og Skagen landsogn, hvor der pr. 1. juli 1967 kun boede henholdsvis 18 og 175 mennesker. Det er således meget få, der i Hjørring amt i hvert fald har en beskatningsprocent på under 20.

Nu kunne det jo have været fristende at komme ind på, hvad marginals-katten bliver i mange af disse vest- og nordjyske kommuner, når skattefradragretten er ophævet, men det skal jeg undlade ved denne lejlighed.

Det, jeg vil pege på, er, at ikke alene har disse kommuner i forhold til landet i øvrigt

en gennemsnitlig højere beskatning på 30-60 pct., ja, mange er endog oppe på 100 pct. højere skat, men dertil kommer, at de pågældende kommuner i og for sig har en lav beskatning pr. indbygger, nemlig for de fem amter: Tønder 677 kr., Ribe 832 kr., Ringkøbing 779 kr., Thisted 691 kr. og Hjørring 788 kr. Det vil sige, at disse kommuner har måttet spare og ikke har kunnet påtage sig de samme forpligtelser over for deres borgere, som man gør i gennemsnittet af landets kommuner, hvor det tilsvarende tal er ca. 1.000 kr. Det er således ikke et særlig stort udgiftsbehov eller stor aktivitet — som ministeren pegede på — der er årsagen til de høje beskatningsprocenter.

Nu vil man måske indvende, at grundskyldpromillen i reglen er lav i disse vest- og nordjyske kommuner. Det er i og for sig ikke rigtigt, idet grundskylden her er højere end landsgennemsnittet, når amtsgrundskylden medregnes. Grundskyldpromillen er således, iberegnet amtsgrundskylden, for indeværende år: for Tønder amt 33,98, for Ribe amt 32,78, for Ringkøbing amt 31,57, for Thisted amt 34,73 og for Hjørring amt 41,94 — altså ikke nogen særlig lav grundskyld.

Man har i indenrigsministeriet fundet et begreb, der hedder „beskatningsniveau“. Dette begreb blev brugt ved udlodningen af de sidste midler til vanskeligt stillede kommuner. Dette beskatningsniveau udfindes ved, at der til skalaindkomsten beregnet med maksimale personfradrag tillægges 10 pct. af grundværdierne. Dette tal benyttes som beskatningsgrundlag og sættes i forhold til den sammenlagte udskrivning af såvel person- som grundskatter i kommunen. Man får så et tal, der benævnes beskatningsniveau. Dette tal var for 1967-68 for Tønder amt 20,6, for Ribe amt 22,8, for Ringkøbing amt 22,5, for Thisted amt 24,0 og for Hjørring amt 25,8. Disse tal ligger også langt over landsgennemsnittet.

Der må gøres noget for at skabe mere udligning; der må træffes en ordning for de vanskeligt stillede kommuner, indtil en generel udligningsordning kan træde i kraft. Og sammenlægning af kommunerne gør det ikke alene, som hr. Sigsgaard gør opmærksom på; men jeg vil dog gerne takke ministeren for tilsagnet om, at der vil blive foretaget noget for at hjælpe de svageste kom-